

'Opgeslagen Herinneringen' door Rik Wanninkhof

Rik Wanninkhof is kunstenaar: fotograaf, schilder, dansleraar en danser. Sinds 2004 woont en werkt hij in Sevilla – Spanje. In de zomer is hij vaak te vinden in Nederland, zijn geboorteland.

Rik heeft een serie van 9 doeken geschilderd in acryl met het onderwerp lichamen met een litteken. Hij heeft deze serie 'Opgeslagen Herinneringen' genoemd.

Rik: Hier is de serie mee begonnen. Mijn neefje en ik deden een fietswedstrijd. Ik dacht af te snijden maar mijn banden bleven hangen in het grind. De steentjes moesten in het ziekenhuis uit mijn elleboog worden verwijderd. Het litteken heeft voor altijd die herinnering in mijn huid gegrift.

Joke: Een beginnend arts zei tegen haar dat ze nog veel te jong was om uitgeput te raken van een stukje fietsen. Dus kreeg Joke een pacemaker die haar hart soms een zetje geeft. Hierdoor voelt zij zich nu een stuk energiever. Ze ziet geen enkele reden om haar litteken te verstoppen.

Patricia: Zij baarde haar beide zoons via een keizersnee. Dit liet een mooi, halve-cirkelvormig litteken na. Omdat haar geslacht niet geleden heeft noemt, zij het litteken "la sonrisa de mi coño".

Oliver: Als adolescent wilde hij graag twee piercings in zijn nek. Zijn lijf vond dat een minder goed idee en dreef ze uit. Nu vindt hij het mooi dat zijn lichaam zijn eigen wil heeft getoond.

Eduardo: Het is een lijntje van niks, maar een pijn dat het deed, die ontstoken appendix. Nu vindt hij 't wel sexy zo'n streepje.

Zwemmode model: De enige geportretteerde die ik niet zelf heb ontmoet, maar die ik vond in een modetijdschrift toen ik bezig was met de serie. Een litteken van deze proporties roept meteen de aandacht. Ik vond het mooi om te zien dat er niets verbloemd werd.

Agaath: Haar broertje viel door een glazen deur. Zij wilde hem beschermen maar het glas sneed daarbij in haar pols. Uiteindelijk was Agaath degene die met gillende sirenes naar het ziekenhuis vertrok.

Straatacrobaat 1: Hij springt over muren, rolt over gebouwen en buitelt in het rond. Ja dan breek je wel eens een schoudergewricht. Maar na het herstel ren en spring je weer als vanouds.

Straatacrobaat 2: Nummer twee had zelfs zijn nek ooit gebroken en maanden in een rolstoel gezeten. Ook hij wist van geen ophouden en toonde met trots zijn littekens. Hij heeft nooit geweten dat ik uiteindelijk dat lullige littekentje van een verwijderde moedervlek uitkoos om in verf vast te leggen.